

Nr 99.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående befrielse för Eva Elfving från skyldighet att till postverket gälda visst penningbelopp; given Stockholms slott den 9 mars 1923.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Anders Örne.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 9 mars 1923.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, SCHLYTER, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Örne anför:

Med skrivelse den 9 februari 1923 har generalpoststyrelsen överlämnat en framställning från fröken Eva Elfving att av nåd bliva befriad från henne åvilande skyldighet att till postverket inbetala ett be-

lopp av 600 kronor, utgörande den ännu icke gäldade delen av en brist om 1,000 kronor, som under fröken Elfving's tjänstgöring såsom t. f. postexpeditör vid postkontoret i Vansbro den 19 september 1918 uppstått i den av henne omhänderhavda kassan.

Generalpoststyrelsen har i sin ovannämnda skrivelse lämnat en redogörelse i ämnet av i huvudsak följande innehåll:

Fröken Elfving hade, ehuru ej tillhörande postverket, under år 1918 till följd av då rådande personalbrist varit anställd såsom t. f. postexpeditör vid postkontoret i Vansbro. Under tjänstgöring den 19 september nämnda år hade hon, bland annat, haft att utlämna fem stycken med postförskott om tillhoppa 3,825 kronor belagda försändelser till handlanden Eric Bruér. Därvid hade så tillgått, att, sedan fröken Elfving av adressatens ombud Elly Ljung mottagit de till postförskotts-försändelserna ifråga hörande adresskortet, hade hon sammanräknat beloppen men då begått ett summeringsfel, så att hon fått summan till allenast 2,825 kronor. På hennes fråga till Elly Ljung, huruvida summan skulle vara 2,825 kronor, läser Elly Ljung hava svarat jakande, varefter fröken Elfving, antagande att hon räknat rätt, utlämnat försändelserna. Det av Elly Ljung avlämnade penningbeloppet hade fröken Elfving mottagit utan att, till följd av den rådande brådskan, kontrollräkna detsamma, och omedelbart inlagt i ett kuvert, som hopgummerats och försetts med anteckning »2,825 kronor», jämte postkontorets stämpel. När fröken Elfving omkring en halv timme senare genomräknat den kassa, hon omhänderhaft, hade en brist på 1,000 kronor konstaterats. Hon hade genast anmält förhållandet för postmästaren, varpå ovanberörda kuvert i dennes närvaro öppnats och befunnits innehålla 2,825 kronor. Fröken Elfving hade då telefonerat till ovanbemälda Elly Ljung och omtalat bristen i det erlagda postförskottsbeloppet, men Elly Ljung hade bestämt påstått, att hon vid försändelsernas utlämnande avfordrats och även betalat 3,825 kronor.

Då varken förbemälda Elly Ljung eller postförskotts-försändelsernas adressat, handlanden Eric Bruér, kunnat förmås att erlagga det felande beloppet och sedan en genom vederbörande landsfiskal anställd polisundersökning i ärendet blivit resultatlös, hade generalpoststyrelsen åt sin ombudsman uppdragit att till vederbörlig domstol instämma Bruér med yrkande om åläggande för denne att till postverket genast utgiva ifrågakomna 1,000 kronor. Under rättegångens lopp hade av ombudsmannen, efter behörig stämning, framställts enahanda krav mot Elly Ljung, dåmera gift Lindeborg. Genom Näs tingslags häradsrätts dom den 20 juli 1920 hade Elly Lindeborg ålagts att, om hon det förmådde, med ed inför häradsrätten svära och betyga, »att hon icke den 19 september 1918 från postkontoret i Vansbro utbekommit fem till handlanden Eric Bruér adresserade, med postförskott å tillhoppa 3,825 kronor belagda försändelser mot avlämnande av allenast 2,825 kronor».

Enär fru Lindeborg gått eden, hade generalpoststyrelsens i målet förda talan icke bifallits av häradsrätten, som emellertid ogillat svarandenas yrkande om ersättning för deras kostnader i målet.

Sedan fröken Elfving sålunda blivit gent emot postverket betalningsskyldig för den ifrågavarande bristen å 1,000 kronor och generalpoststyrelsen medgivit, att beloppet finge avbetalningsvis erläggas, hade hon vid olika tillfällen å denna skuld avbetalat tillhoppa 400 kronor. Någon vidare avbetalning hade hon, i brist på inkomst, icke kunnat verkställa.

Fröken Elfving har såsom stöd för sin anhållan anført, att hon vid tillfället i fråga varit blott 18 år gammal och tjänstgiort såsom t. f. postexpeditör allenast kort tid; att hon sedermera skött postexpeditörsbefattningen vid Vansbro postkontor i över ett års tid utan anmärkning, ehuru arbetet varit mycket omfattande och krävande; samt att hon för närvarande icke hade någon inkomst eller andra tillgångar och sålunda icke ägde möjlighet att till postverket inbetala det felande beloppet.

Postdirektionen i det distrikt, inom vilket Vansbro postkontor är beläget, har i en till generalpoststyrelsen ingiven skrivelse i ärendet uttalat bland annat följande:

Det kunde visserligen icke bestridas, att fröken Elfving vore formellt ersättningsskyldig för bristen, vilken givetvis icke uppkommit, om hon iakttagit all den vaksamhet och omtanke, som erfordrades vid en krävande kassatjänst. Fröken Elfving hade emellertid, då bristen uppkommit, varit endast 18 år gammal och då knappast mogen för det betydande ansvar, som på grund av postverkets personalnöd måst läggas på henne. Postdirektionen kunde icke bortse ifrån att vid sådan ålder en viss godtrogen vore en mycket naturlig egenskap, som icke behövde anses som utslag av likgiltighet, bristande noggrannhet eller dylikt. Det vore ur denna synpunkt sett fullt rimligt, att postverket eller staten toge på sig skulden, åtminstone till den del, som nu återstode.

Såväl generalpoststyrelsen som statskontoret, vilken sistnämnda myndighet avgivit utlåtande i ärendet av den 19 februari 1923, hava ansett billighetsskäl tala för ett efterskänkande av kronans återstående fordran hos fröken Elfving.

I betraktande av fröken Elfving's ungdom och ringa erfarenhet i fråga om postgöromålen vid den tidpunkt, då bristen i den av henne omhänderhavda kassan uppkom, och med hänsyn till hennes oförmåga att fullgöra vidare avbetalningar å skulden anser jag mig böra tillstyrka hennes anhållan att bliva befriad från betalningsskyldighet ifråga om det återstående beloppet, 600 kronor. Då emellertid ett efterskänkande av postverkets fordran hos fröken Elfving icke lär kunna ske utan riksdagens hörande, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

Departements-
chefen.

att fröken Eva Elfving må befrias från skyldighet att till postverket inbetala ett belopp av 600 kronor, utgörande den ännu icke gäldade delen av en brist om 1,000 kronor, som under hennes tjänstgöring såsom t. f. postexpeditör vid postkontoret i Vansbro den 19 september 1918 uppkommit i den av henne omhänderhavda kassan; samt

Kungl. Maj:ts Proposition Nr 99.

att det belopp, från vars gäldande fröken Elfving sålunda befrias, må ur postverkets räkenskaper avskrivas.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Waldemar Wiens.
